

UniCredit pre Česko a Slovensko

Každá firma má svoj príbeh

Anna Ghannamová
predsedníčka NÁRUČ Senior & Junior

Transformácia kaštieľa v Solčanoch na moderné sociálno-zdravotné a komunitné centrum je dôkazom, že ani najnáročnejšie projekty nevznikajú bez odvážnych ľudí. Anna Ghannamová spája dlhoročné skúsenosti zo sociálnych služieb s víziou, ktorá presahuje bežné rámce sektora, a ukazuje, ako môže vyzeráť zmysluplná inovácia v praxi.

Ako sa zrodil váš podnikateľský nápad oživiť kaštieľ v Solčanoch?

Myšlienka oživiť kaštieľ v Solčanoch vznikla z potreby rozšíriť kapacity nášho zariadenia dlhodobej starostlivosti, ktoré prevádzkujeme už 13 rokov v budove prenajatej od cirkvi. Zákon však obmedzuje počet klientov na 40, čo bráni tvorbe rezerv na opravy a inovácie. Nezisková organizácia pritom nemá veľa možností získavať dodatočné financie, a jediným riešením na efektívnejšiu prevádzku je navýšenie kapacity – ak nie v jednej, tak v blízkej budove. Pohľad na chátrajúci kaštieľ v Solčanoch ma vždy boľel pri srdci. A tak keď vznikol Plán obnovy, ktorý umožňoval získať zdroje bez vlastného kapitálu, rozhodla som sa túto šancu využiť. Vnímal som to ako poslednú možnosť získať pre organizáciu vlastnú budovu bez nájmu a zároveň zachrániť kaštieľ tak, aby mal opäť hodnotu a spoločenský význam pre obec a široké okolie.

Tak vznikol koncept Grácia – s divíziami Gracia care (starostlivosť o seniorov), Gracia living (nájomné bývanie), Gracia clinic (fyzioterapia) a Gracia castle (komunitný priestor), ktoré dajú kaštieľu aj okoliu nový život.

Prečo ste vlastne pred rokmi začali venovať sociálnych službám, keďže ste predtým pracovali v médiách?

Kým som pracovala v médiách, netušila som, aké hlboké naplnenie prináša pomáhajúca profesia. Zlom prišiel, keď som ako šéfredaktorka Slovenky spustila charitatívny projekt Hniezdo záchrany. Pomoc nechceným novorodencom ma postupne priviedla k matkám v núdzi a neskôr prirodzene k seniorom, keďže útluky pre matky sa ukázali ako finančne neudržateľné. Vytvorili sme viacgeneračné domy Náruč Senior & Junior, ktoré fungovali až do pandémie. Popri vedení dvoch zariadení som na pozícii predsedníčky Asociácie poskytovateľov sociálnych služieb riešila aj množstvo legislatívnych problémov v sociálnych službách, čo ma úplne pohltilo. Vždy hovorím, že je to najťažšia, ale zároveň najkrajšia a najzmysluplnejšia práca, lebo pomáhať slabým človeka paradoxne najviac posilňuje.

Čo bol ten zlomový bod, ktorý rozhodol, že pôjdete do obnovy národnej kultúrnej pamiatky, čo je v SR zložitý proces?

Zlomom bola kombinácia príležitosti a silného vnútorného impulzu. Z časového hľadiska rozhodla šanca získať financie z Plánu obnovy. Emocne to bola invázia Ruska na Ukrajinu – potrebovala som sa odpútať od ťaživého pocitu, ktorý vtedy ovládol celú spoločnosť, a sústrediť sa na niečo veľké a pozitívne. Moje okolie si myslelo, že som sa pustila do projektu, na ktorý si netrúfnu ani veľkí developeri. No verím, že veľké veci vznikajú len vďaka odvážnym „dobromyseľným bláznom“. A keď už ste uprostred takého procesu, musíte pokračovať, aj keď prídu nečakané prekážky. Som však človek riešení. Milujem proces vyriešenia problému. Posúva ma to milovými krokmi vždy na vyšší a vyšší level.

A aké prekážky vám v tomto projekte prišli do cesty? Čo bolo najťažšie?

Najťažšie bolo zistiť, že nie všetci profesionáli pracujú zodpovedne. Napriek vysokým nákladom sme nedostali kvalitný projekt, takže sme po roku museli architekta vymeniť a začať takmer od začiatku. Dnes už máme skvelý a zodpovedný tím, no pri obnove pamiatky to stále nestačí – treba veľa trpezlivosti, argumentov a často aj tak neuspějete. Napríklad sme bojovali za väčšie okná v časti, kde kedysi bývalo služobníctvo a boli stajne. Argument, že tam budú žiť ľudia, nie kone, nepomohol – museli sme sa vrátiť k pôvodnej podobe. Učím sa však všetko meniť na pozitívum a teším sa, že naši seniori budú mať útulné prostredie. Zároveň chápem, že pamiatkari robia svoju prácu, a som vďačná, že vo väčšine ďalších otázok sme našli rozumné kompromisy.

Akú rolu v rozhodnutí ísť do tohto odvážneho projektu zohrala UniCredit Bank?

UniCredit zohrala kľúčovú úlohu. Keďže nie som developer, bez úveru by som nezískala pozemok ani nevedela pokryť chýbajúce financie – rekonštrukcia národnej kultúrnej pamiatky je vždy drahšia, než ukazujú prvé rozpočty. Veľmi si vážim, že špecialisti UniCredit Bank uverili môjmu snu aj budúcim štyrom prevádzkam projektu, hoci nie všetky patria medzi vysoko výnosné sektory. Sú naším trpezlivým, odborným partnerom a dôkazom, že keď investor dokáže preniesť svoje nadšenie na banku, projekt má veľkú šancu uspieť.

Aké máte plány do budúcnosti a čomu sa vo svojom obore chcete najviac venovať?

Momentálne finalizujeme prvú etapu Grácie a v lete chceme otvoriť zariadenie pre klientov s Alzheimerovou chorobou so sociálnou aj zdravotníckou starostlivosťou. Spolu s existujúcou prevádzkou to prinesie vyššiu efektívnosť, a až potom sa naplno pustíme do obnovy samotného kaštieľa, ktorý bude ešte náročnejší ako hospodárska časť. Ako predsedníčka APSS na ďalšie štyri roky sa chcem sústrediť na rozvoj a vzdelávanie manažérov v sociálnych službách a na to, aby sme do sektora pritiahli mladú generáciu. Verím, že Generácia Z hľadá prácu so zmyslom – a ten náš sektor ju ponúka v oveľa väčšej miere, než si dnes dokážu predstaviť. Mojim snom je, aby sme raz mohli mladých vzdelávať už v krásnych priestoroch kaštieľa Grácia.